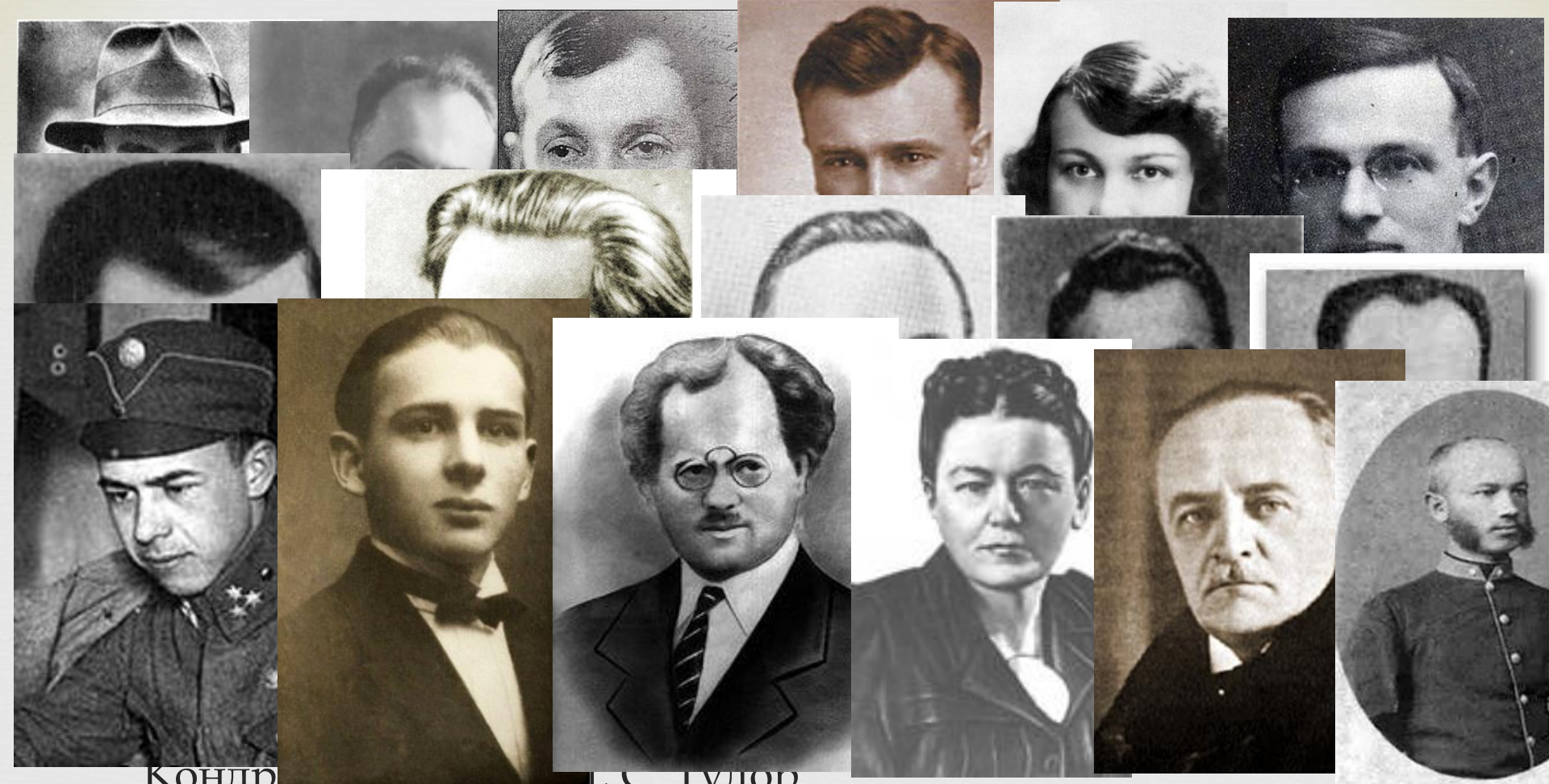

Література Західної України (до 1939 року)

Літературі Західної України даного періоду (до 1939 р.) характерна автономність, відкритість зарубіжним традиціям і новітнім процесам.

Презентацію
зробив
Учень групи
ЕМ-124
ДНЗ Запорізьке
ВІПУ

Кондратюк, М. Кошарний, С. Гудор.

III група – письменники ліберальної орієнтації: Ю. Шкрумеляк, Б.-І. Антонич, О. Турянський, І. Вільде, Б. Лепкий, Н. Королева, А. Чайковський.

Художньо-стильові напрямки: символізм, сюрреалізм, авангардизм, експресіонізм, імпресіонізм.

Літературні угруповання

№1

- **Група «Митуса»**, що виникає у Львові. До неї входили поети Р. Купчинський, О. Бабій, В. Бобинський, Ю. Шкрумеляк, М. Матвіїв-Мельник, Л. Лепкий, художник П. Ковжун.
- Назва «Митуса» походить від імені літописного співця, який прийняв смерть за вироком князя Данила Галицького, але своїх переконань не зрікся, і його слово правди залишилося жити у пам'яті народу. Для митців співець Митуса був символом незнищенності поетичного слова, яке вони присвятили боротьбі за свободу і незалежність України.
- **Естетичні засади групи:**
- орієнтація на естетику українських символістів та європейських модерністів;
- захист самодостатності мистецтва слова;
- у поетичних і прозових творах переважає героїчна, зокрема стрілецька, тематика.
- Поети «Митуси» Видавали однойменний літературно-мистецький місячник. Особливою популярністю користувалися їхні пісні («Ой видно село» Л. Лепкого, «За рідний край» Р. Купчинського та інших).

№2

- 2) Група «Логос» (1927 – 1931), яка об'єднала українських письменників християнського спрямування, що пропагували гуманістичні ідеали любові до людини.
- **Представники:** Г. Лужницький, О.-М. Мох, С. Семчук, В. Мельник, О. Назарук.
- **Естетичні засади:**
 - пропаганда гуманістичного ідеалу любові до людини;
 - висока духовна енергетика Господнього слова;
 - впровадження культурницької діяльності серед населення;
 - у творчості перевага національно – патріотичних мотивів.
- Назва символізувала безсмертя Господнього слова, його велику духовну енергію, що допомагає людині перебороти труднощі в житті.
- «Логівці» видавали журнали «Поступ» і «Дзвони», друкувалися у видавництві «Добра книжка». Митці спиралися на засади символізму та імпресіонізму.

№3,4

- 3) **Об'єднання модерністів «Дажбог».** Головна думка: Сонце – за найдавніших часів бог сонця, світла і добра.
- **Представники:** Б.-І. Антонич, Б. Кравців, Є. Пеленський.
- 4) **«Горно»**, до якого належали В. Бобинський, С. Тудор, М. Сопілка, Я. Кондра, О. Гаврилюк.
- **Естетичні засади:**
 - розгляд соціальних проблем, застосовуючи модерністську поезію;
 - незвичайна образність;
 - гуманістичний пафос;
 - міфологічна концепція світу;
 - поєднання орнаментальної живописності та поетики кубізму;
 - яскравість зорових та звукових образів.

№5

- **Богемне угруповання «Дванадцятка».** Під цією ж назвою вийшла книга їхніх творів.
- **Представники:** Б. Нижанківський, З. Тарнавський, А. Курдидик, Я. Курдидики, В. Гірний, І. Чернява, В. Ткачук, В. Ковальчук, Р. Антонович, К. Мулькевич, Г. Павенцька і Б. Цісик.
- **Естетичні засади:**
 - розширення тематичного діапазону літератури;
 - розвиток урбаністичної тематики (відтворення й опоетизування стихії вулиць, провулків, кав'ярень, магазинів Львова з його неповторною атмосферою. Образ Львова став головним персонажем новел та віршів);
 - протест проти знелюднення особи в антигуманному світі.

**Жанрово-тематичне
розмаїття творів**

Лірика

- Філософська лірика, основана на міфологічній концепції світу.
- Пейзажна (мариністична) лірика.
- Інтимна лірика.
- Громадянська лірика.
- **Представники:** Б.-І. Антонич, С. Гордянський, В. Бобинський, В. Гаврилюк, Р. Купчинський, Я. Цурковський, Б. Кравців, Ю. Косач.

Проза

- Модерністська проза, основана на ідеї духовної місії жіноцтва (І. Вільде).
- Історична проза (повісті, О. Назарука, Ю. Опільського, К. Грилевич, А. Чайковського).
- «Табірні повісті» О. Гаврилюка, А. Зегерса, О. Турянського.

Драматургія

- Символістські і неоромантичні п'єси на християнсько-символістську, історико-релігійну тематику (В. Пачовський «Гетьман Мазепа», Ю. Липа «Поєдинок», «Вербун», К. Поліщук «Тривожні дні», Г. Лужицький «Самсон», «Ірод Великий»).
- Справжнім художнім досягненням була сюрреалістична повість «Я вернусь до мого міста» Б. Нижанківського та його збірки новел «Вулиця», «Актор говорить», «Свято на оселі». У новелах він відтворив міські настрої героїв, їхні важкі умови життя, мрії і розчарування («Дні Степана Гайди», «Собача справа»). Прозаїк протестував проти знелюднення особи в антигуманному світі.

- У цей період особливо щедрою була історична белетристика, зумовлена відродженням історичної пам'яті народу. Масовими тиражами виходили історичні повісті та романи О. Назарука: «Князь Ярослав Осмомисл», «Проти орд Чингісхана», «Роксолана». Ю. Опільський у своїх творах реконструював історію давніх народів та Київської Русі. Образ князя Святослава він змалював у повісті «Іду на ви». Плідно працювала в літературі К. Гриневичева, авторка повістей «По дорозі в Сихим», «Непоборні», «Шоломи на сонці».

- Українська література на західноукраїнських землях між двома світовими війнами була відкритою до нових художніх тенденцій, що розгорталися в Україні та на Заході. Суцвіття митців і розмаїття їхніх творчих шукань свідчать про пошуки нового, нетрадиційного змалювання світу й людини. З одного боку, митці слова відбили біль і розчарування від втрати Україною соборності, а з другого — оспівували вольову людину, спроможну на активні дії для відродження народу і держави.